

REDAKCIJAS SLEJA

Šī gada pavasaris atnāca ļoti savāds, jo šādi atvadīties no skolas nebija paredzēts manos plānos. Iespējams, ka šis bija labākais pārbaudījums pirms studiju gaitām, taču žēl, ka mums – divpadsmitajiem - būs jāiziet bez visiem gaidītajiem pasākumiem, ar kuriem svinīgi atvadītos no skolas. Nav ko lieki skumt, jāmeklē katra iespēja, kā padarīt šo grūto laiku par produktīvu un labām pārmaiņām pilnu posmu mūsu dzīvēs. Es nešaubos, ka katrs skolēns novērtēs to, ko mūsu mīļās skolotājas mums dod skolas ikdienā, jo šo klātbūtnes zudumu es izjūtu visvairāk. Es ceru, ka maija beigās man vēl būs iespēja uz brīdi atgriezties skolas solā, lai vēl sajustu to īpašo

skolas sajūtu. Protams, uztraukums par eksāmeniem ir, taču mēs neesam vieni šajā nelaimē, un es ceru, ka katrs šī gada ģimnāzijas absolvents atradīs savu vietu nākotnē.

Pārējiem skolēniem novēlu izturību, lai šis mācību gads noslēdzas ar labām sekmēm un sasniegumiem, kā arī krāsainu un saulainiem mirkļiem pildītu vasaru.

Tik neticami šķiet, ka šis ir mans pēdējais raksts Maģiskās lappusēs, tomēr man bija patīess prieks dalīties savās domās un sajūtās pēdējos 4 gadus. Paliec sveika, mīļā skola!

Foto no personīgā arhīva
Marta Marija Maltisova (12.a)

Gudrs, vēl gudrāks tikai Ralfs

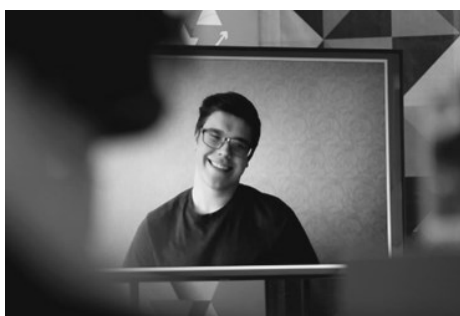
Ārkārtējā situācija Latvijā ir mainījusi ne vien mūsu mācību procesu, bet arī sabiedrisko dzīvi, medijus un arī televīzijas šova "Gudrs, vēl gudrāks" uzņemšanas noteikumus, taču tas Ralfam nebija šķērslis, lai pierādītu, ka tieši viņš ir visgudrākais divpadsmitklasnieks.

17.aprīļa vakarā visi savos televizoru ekrānos varējām vērot, kā attālināti savā starpā sacentās seši 12.klašu fināla dalībnieki, starp viņiem arī Madonas Valsts ģimnāzijas **12.b klases skolnieks Ralfs Bormanis**.

"Fināla spēlēšana caur Skype bija visnotaļ interesanta. Gan papildus stress un uztraukums par tehnisko nodrošinājumu, gan atbalstītāju trūkums, gan komforts tāpēc, ka atrados pats savās mājās, šo spēli padarīja ne tikai īpašu mums kā spēlētājiem, bet arī vēsturiski nozīmīgu pašam konkursam. Tādu uztraukumu, kāds man bija fināla laikā, es nekad nebiju izjutis. Ir grūti spriest, kā būtu bijis, ja tas viss notiktu klātienē, bet arī šī pieredze bija patiešām neaizmirstama," stāsta Ralfs.

Ralfs zināja, ka spēle nebūs viegla. Jau pusfinālā visi dalībnieki esot parādījuši sevi kā ļoti zinošus un spēcīgus. Finālā Ralfs piedzīvoja arī papildkārtu, kurā cīnījās par palikšanu spēlē, un atzīst, ka tas bijis patiešām "nervus kutinoši". Tomēr spēles gaitā viss esot nostājies viņam par labu, un pašam par pārsteigumu viņš arī uzvarējis.

"Katra balva, katra uzvara, katrs tituls jebkuram cilvēkam iedod milzīgu motivācijas devu turpmākajiem darbiem un mērķu sasniegšanai. Tā tas notika arī ar mani - esmu ļoti pateicīgs ikvienam Madonas Valsts ģimnāzijā - skolotājiem, klasesbiedriem, draugiem - bez Jums tas tiešām nebūtu bijis iespējams. Īpašs paldies manai audzītei Vijai. Skolotājas palīdzība un at-

balsts katrā šī garā piedzīvojuma posmā bija nenovērtējami svarīgs un vajadzīgs. Paldies arī klasesbiedriem, kas par spīti esošajai situācijai valstī gan atbrauca uz LTV studiju pusfināla filmēšanā, gan atnāca parunāties, kad filmēšanas komanda bija Madonā," saka Ralfs.

Kāpēc ir vērts spēlēt? Ralfs ir pārliecināts: "Gudrs, vēl Gudrāks" ir iespēja ikvienam skolēnam pārbaudīt sevi, pārliecināties par savām spējām, nenoliedzami arī iemācīties kaut ko jaunu. Manuprāt, ikvienam vajadzētu izmēģināt savu veiksmi šajā spēlē - pieredze, atmiņas, zināšanas, protams, arī balvas ir garantētas ikvienam. Bieži vien mums vienkārši nepietiek apņēmības vai pašpārliecinātības, lai piedalītos. Arī man tā bija vien 11.klasē saņēmos pieteikties šai spēlei. Kurš to būtu zinājis, ka jau gadu vēlāk es kļūšu par tās uzvarētāju! Un ticiet man - par tādu varat kļūt arī jūs!"

Bet Ralfa panākumi ar šo vēl nebeidzas. Valsts 27.ģeogrāfijas olimpiādē viņš ir ieguvis I Pakāpes diplomu, uzrādot 2. labāko rezultātu valstī, vien par 0,5 punktiem atpaliekot no 1.vietas ieguvēja. Tas esot bijis viņa šī gada mērķis - iegūt kādu apbalvojumu Valsts mēroga olimpiādē, jo līdz šim tas viņam neesot izdevies. Arī šī olimpiāde notika attālināti. Ralfs saka lielu paldies skolotājai Laimdotai par zināšanām un atbalstu un ļoti cer, ka iegūs iespēju piedalīties arī pasaules Ģeogrāfijas olimpiādē, kas augustā bija plānota Turcijā, bet nu ir pārcelta uz nākamā gada vasaru. Pārstāvēt Latviju starptautiskā pasākumā ir Ralfa sapnis. Lai izdodas!

Foto no Ralfa personīgā arhīva
Paula Silava (12.b)

Valsts zinātniski pētniecisko darbu konference „mājas apstākļos”

Zinātniski pētnieciskā darba izstrāde ir katra vidusskolēna pienākums, kas sevī ietver atbildīgu darbu, mērķtiecīgumu un prasmi „urbties dziļāk” jeb spēju strukturēti un reizē padziļināti veikt izvēlēto pētījumu. Katru gadu skolēni pēc darba rakstiskās daļas un pētījuma veikšanas savu veikumu aizstāv skolā, un veiksmīgākie, saistošākie darbi tiek izvirzīti uz reģionālo zinātniski pētniecisko darbu konferenci Valmierā. Šogad no Madonas Valsts ģimnāzijas turp devās 8 skolēni, no kuriem 7 saņēma pietiekamu punktu skaitu, lai gūtu tiesības dalībai 44.valsts zinātniski pētniecisko darbu konferencē, kas norisinājās šī gada 3.aprīlī attālināti. Turklāt tika iegūtas arī godalgotas pakāpes. Niks Dagnis Dieriņš ar darbu ekonomikas un uzņēmējdarbības sektorā „Ārējo finanšu atbalsta instrumentu ietekme uz Madonas novada jauno uzņēmēju attīstību” ieguva 2.pakāpi, Keitija Nikola Niedra ar darbu „Oreola efekta estētiskā aspekta darbība jauniešu vidū” sociālo zinātņu jomā un Ance Gailuma ar darbu „Skolēnu mācību uzņēmuma „Revēr” mārketinga plāna izstrāde” ekonomikas un uzņēmējdarbības sektorā ieguva 3.pakāpi.

Viedokli un pārdomas par panākumiem un valsts zinātniski pētnieciskās konferences attālināto gatavošanos un norisi lūdzu no dažiem tās dalībniekiem.

Kā veicās reģionālajā zinātniski pētniecisko darbu konferencē Valmierā?

Niks Dagnis Dieriņš (11.b): Reģionālajā konferencē, manuprāt, veicās labi ne tikai man, bet arī visiem pārējiem ģimnāzijas skolēniem. Man lielāko gandarījumu darīja tas, ka pēc rezultātu paziņošanas viena no žūrijas pārstāvē, kuras darbs arī sastāv no finansiāla atbalsta meklēšanas un piesaistīšanas, pienāca apsveikt mani par labi padarīto darbu, kā arī ieteica, kā savu veikumu uzlabot.

Ance Gailuma (11.a): Valmierā jutos pārliecināta par sevi, jo darba tapšanas laikā biju konsultējusies ar uzņēmējdarbības docenti Vidzemes Augstskolā un labi pārzināju savu darba tēmu. Bija ļoti patīkama atmosfēra, palīdzēja arī tas, ka savā grupā prezentēju pirmā.

Marta Apsīte (11.b): Valmierā bija interesanti, tomēr nevaru apgalvot, ka man bija pozitīva attieksme, jo nebija vēlmes tur vispār doties. Uzskatu, ka braucu skolotāju mudinājuma dēļ. Domāju, ka ir vērts piedalīties pieredzes dēļ, jo jebkura kritika ir laba un mudina censties turpmāk, tomēr nedomāju, ka „reģiona konference” ir kaut kas īpašs, jo aizstāvēšanas process bija pat vieglāks kā skolā, turklāt īsti neguvu gandarījumu par padarīto.

Lelde Pavloviča (11.b): Aizstāvēšana Valmierā bija lieliska iespēja saprast, kā ir uzstāties, prezentēt darbu nezināmai publikai. Bija arī interesanti dzirdēt citu jauniešu darbus un viņiem izteikto kritiku darba uzlabošanai.

Kā norisinājās un veicās gatavošanās valsts zinātniski pētniecisko darbu konferencei attālināti?

Lelde: Tā kā valsts konference nenorisinājās klātienē, iepriekš bija jānosūta gan plakāts, gan video, kurā tika pastāstīts par pētījumu, tātad aizstāvēts darbs. Balstoties uz to, video zvanā tika uzdoti jautājumi.

Karīna Kalniņa (11.b): Gatavošanās konferencei nebija saspringta, jo bija daudz laika sagatavoties. Tā kā viss notika attālināti, man nebija īsti apziņas un sajūtas par to, kas tad ir valsts mēroga pasākums, jo viss notika no manas mājas un nebija nekāda uztraukuma.

Niks Dagnis: Manuprāt, sagatavoties valsts posmam jau tā ir izaicinājums, jo ir jāsagatavo plakāts, kā arī sava 7 minūšu runa jāsaīšina līdz 3 minūtēm. Grūtības sagādāja tas, ka, salīdzinot ar skolas un reģionālo aizstāvēšanu, valsts konferencē bija citādāki noteikumi, kuriem vajadzēja pielāgoties, turklāt neilgi pirms gaidāmā konkursa klātienē tika izziņots ārkārtas stāvoklis, kas, savukārt, apgrūtināja saziņu ar darba vadītāju, tomēr ātri vien adaptējāmies šāda veida darbam, kas ir ļoti pozitīvi. Personīgi grūtības sagādāja video izveidošana, jo bija grūti nofilmēt savu runu, neredzot cilvēku, kurš to klausīsies.

Marta: Gatavošanās valsts konferencei man noritēja uz pavisam „negatīvas nots”, jo darbs bija apnicis, un vēlme savu brīvo laiku tam papildus veltīt arī bija apsīkususi. Personīgi problēmas sagādāja plakāta izveide, jo mājās nebija vajadzīgās programmas tā izveidei, tādēļ aizņēmos datoru no skolas.

Kā veicās pašas konferences videozvana laikā?

Niks Dagnis: Video zvana laikā biju tikai es un 5 žūrijas pārstāvji, kuri uzdeva jautājumus. Kaut gan biju nedaudz satraucies, saruna noritēja veiksmīgi, un arī žūrija bija zinoši un jauki cilvēki.

Ance: Video zvans noritēja veiksmīgi, jo jau iepriekš biju sagatavojusi iespējamās atbildes uz jautājumiem, tāpēc varēju uz tiem atbildēt izsmēloši. Žūrija bija saprotoša un ieinteresēta, jautājumi šķita korekti.

Marta: Pats zvans nebija video zvans, un, protams, viss nenoritēja gludi, jo dzīvoju vietā, kur „telefonam nav zonas”, tāpēc mani nevarēja sazvānīt pat vairākas reizes. Mana darba vadītāja, skolotāja Ragaine, man to paziņoja, tāpēc beigās saruna noritēja vietnē *Whatsapp*. Pats zvans bija patīkams, cilvēki „otrā galā” bija atsaucīgi un pozitīvi. Pēc zvana jutu izteiktu atvieglojumu.

Karīna: Video zvans norisinājās ļoti ātri, nespēdīgi un mierīgi. Manuprāt, šādi atbildēt uz jautājumiem bija daudz vieglāk, kā tas būtu, ja konference norisinātos klātienē. Man tas aizņēma vien 10 minūtes. Bija interesanti arī tas, ka varēja paklausīties citu skolēnu atbildes.

Vai, Tavuprāt, valsts zinātniski pētnieciskā darbu konference norisinājās veiksmīgi?

Niks Dagnis: Manuprāt, viss noritēja veiksmīgi, prieks arī par Keitiju un Anci. Žēl, ka pārējiem nedaudz pietrūka pakāpes ieguvei, taču arī tikt līdz šāda līmeņa konkursam nav viegli, un katrs no mums tagad varēs savā „sasniegumu ceļasomā” ielikt papildus pieredzi, kas nākotnē palīdzēs un pavērs vairāk iespēju attīstībai.

Marta: Kopumā es domāju, ka norisinājās veiksmīgi, ņemot vērā apstākļus. Organizētāji un komisija bija atsaucīgi un gatavi darīt visu, lai konference notiktu.

Ance: Nākamajos gados noteikti iesaku piedalīties arī citiem, tādējādi uzlabojot zināšanas par tēmu, iemācoties plānot savu laiku un, iespējams, pilnveidojot prezentēšanas prasmes. Nekas no šī visa nebūtu izdevies bez manas lieliskās darba vadītājas Gitas Eidukas!

Keitija Nikola Niedra (11.b)

7.b klases mācību ekskursija

11.martā 7.b klase iniciatīvas "Latvijas Skolas soma" ietvaros piedalījās divās izglītojošās nodarbībās Rīgā- Melngalvju nams kā Rīgas pilsētas Rātslaukuma sastāvdaļa un Zinātnes un mākslas mijiedarbība Latvijā caur radošajām industrijām- BZC "Tehnoannas pagrabi".

Apmeklējot Melngalvju nama ekspozīcijas, gide interesantā stāstījumā, uzdodot jautājumus skolēniem, noskaidroja viņu iegūtās zināšanas skolas Latvijas vēstures mācību stundās. Uzteica par labi sagatavotiem skolēniem.

Nodarbības laikā gides stāstīto papildināja ekspozīcija ar uzskatāmām fotogrāfijām un dažādām vēstures liecībām. Iepazinās ar vēsturiskā nama pamatfunkciju- tā bija tirgotāju un kuģotāju pulcēšanās vieta vairāku gadsimtu garumā. Tika iepazīstināti skolēni ar pašreizējo Melngalvju nama pamatfunkciju – Rīgas vizītkarte, centrālā Rīgas pilsētas reprezentācijas telpa. Ļoti interesanta bija sudraba kolekcijas izstāde. Skolēni atzīst, ka bija interesanti klausīties

Melngalvju nama gides stāstījumā par Livonijas laiku, jo par to runāts arī vēstures stundās, tikai ekskursijā tas bija uzskatāmāk.

Savukārt, BZC "Tehnoannas pagrabi" tika veikts interaktīvs ceļojums uz zvaigznēm planetārijā, tas sasaucas ar tematu ģeometrijā - lauztās līnijas zvaigznājos, tika meklēta izeja labirintā zem Rīgas un tika veikti eksperimenti, kas savieno mākslu kā zinātņi mijiedarbībā caur radošajām industrijām. Skolēni norāda, ka darbošanās „Tehnoannas pagrabos” - eksperimenti, zvaigžņu vērošana - bija izzinoša un interesanta.

Apmeklējot Melngalvju namu un BZC "Tehnoannas pagrabus" skolēni saskatīja skolā mācīto tematu plašākā skaidrojumā ar interesantiem uzskates materiāliem no arheoloģijas un vēroja sarežģītus eksperimentus, ko veica profesionāli pasniedzēji.

Foto no klases arhīva
7.b klases audzinātāja Anīta Vabule

Stunda muzejā

10. martā kopā ar klasi, pateicoties iniciatīvai "Latvijas Skolas soma", baudījām nedaudz citādāku vizuālās mākslas stundu. Visi kopā devāmies uz Madonas novadpētniecības un mākslas muzeju, lai tur aplūkotu 3 dažādas izstādes- Māra Čačkas "Dialogi. Paralēles. Dimensijas", kanādiešu mākslinieces Dianas Hiskoks "Ikviens ir kāds" un Daugavpils Universitātes Profesionālās maģistra studiju programmas "Māksla" maģistra studentu – absolventu diplomdarbu izstādi "42+ idejas".

M.Čačkas izstāde muzejā bija apskatāma no 07.02.2020. - 15.03.2020. Tajā vērojamas lielformāta gleznas un augstspieduma kompozīcijas, kurās mākslinieks apkopo cilvēkstāstus, tikšanās un stāstus no dzīves. Lai gan lielākā daļa no darbiem bija tumši, tie neradīja bēdīgas vai nomācošas emocijas, bet tieši otrādi- vēlmi gleznā iedziļināties un to izprast.

D.Hiskoks darbus muzejā bija iespēja apskatīt no 31.01.2020. – 15.03.2020. Šī izstāde sastāvēja no smalki izstrādātām miniatūrām glezniecībā. Tajās uz zeltaina vai sudrabota

fona māksliniece pētījusi bezpajumtnieku tēmu un atspoguļojusi cilvēka dzīves neglīto pusi. Domāju, ka, radot šo izstādi, kanādiešu mākslinieces mērķis bija likt cilvēkiem aizdomāties par savu dzīvi un lomu sabiedrībā, kas viņai, manuprāt, izdevās.

Trešā izstāde "42+ idejas" bija visatšķirīgākā. Pirmkārt, jau tāpēc, ka tai ir 13 autori. Daugavpils Universitātes Profesionālās maģistra studiju programmas "Māksla" maģistra studentu – absolventu diplomdarbu izstādē varēja vērot grafiku, glezniecību,

tekstilmākslu un keramiku. Domāju, ka īpašu noskaņu šai ekspozīcijai piešķīra tas, ka tā atradās muzeja otrajā stāvā un šī telpa ļoti piemēroja mākslas darbiem.

Kopumā stunda bija izdevusies, mēs guvām jaunu pieredzi, pozitīvas emocijas un papildinājām savas zināšanas. Paldies iniciatīvai "Latvijas skolas soma" par šo lielisko iespēju!

Foto no D.Hiskoka izstādes
Katrīna Krameroska (10.b)

Filmas garlaicīgiem brīžiem

Mūsaprāt, visi varam piekrist, ka karantīnā ik pa laikam var kļūt ļoti garlaicīgi, tomēr šai garlaicībai ir daudz un dažādi risinājumi, piemēram, gatavot ēst, lasīt grāmatu, zīmēt, vingrot un daudzi citi. Aktivitāšu ir tiešām daudz, tomēr visieciņākā noteikti ir filmu skatīšanās, bet kā lai izvēlētos ko skatīties no plašā filmu klāsta?

Tas tiešām ir ļoti sarežģīts uzdevums, taču uz šo grūto jautājumu mums ir radusies atbilde. Mēs jums ieteiktu skatīties filmas ar vairākām daļām, lai vairāk pakavētu laiku, piemēram, "Labirinta skrējējs", "Bada spēles", "Šreks" un pat "Ātrs un bez žēlastības". Ir ļautri skatīties arī dažādas filmas no bērnišķības, lai varētu gremdēties jaukā atmiņās – "Vāģi", "Alise brīnumzeme", "Rotaļlietu stāsts" un jebkura no daudzajām Disneja ani-

mācijas filmām. Visi šie varianti izklausās lieliski, taču tas vēl nav viss. Mūsaprāt, visinteresantākā karantīnas filmu maratonu daļa ir iegrimšana visos filmu žanros, tādēļ mēs esam izvirzījušas mums šķietami vislabākās filmas katram žanram. Zinātniskā fantastika – "Spiderman far from home", komēdija – "Parazīti", dokumentālā filma – "Icarus", šausmu filma – "Death note" un romantiskā filma – "Five feet apart."

Filmu klāsts ir tiešām liels, un karantīna ir īstais laiks, kad to visu izpētīt! Ceram, ka šis kaut nedaudz atvieglot filmas izvēli turpmākajiem filmu vakariem!

Emīlija Dreimane (7.b)
Adriāna Kampe (7.b)

Kad eksāmeniem gatavojies attālināti

Šis nepieredzētais un satraukumu pilnais posms kaut kādā mērā ietekmē ikvienu cilvēku. Katrai sabiedrības daļai ārkārtas situācijas dēļ ir jālauza galva un jāpielāgojas. Viena daļa ir skolēni – tagad ikkatrs skolēns var iejusties, kā tas ir – mācīties tālmācības ceļā. Protams, nav viegli arī skolotājiem, jo neierastais režīms sākas tik pēkšņi. Tomēr vissatrauktākie šobrīd ir 12.klašu skolēni. Informācija par centralizēto eksāmenu norisi ir ļoti mainīga, un tieši šī neziņa, kā tad īsti būs (vai nebūs), ir tas, kas mūs satrauc.

Guna Pūce (12.b): Šis mums visiem ir ļoti neierasts laiks, kad esam spiesti izkāpt no savas ierastās komforta zonas un mācīties attālināti. Laiks atcerēties, ka brīžiem ir tik tiešām lietderīgi izrautes no ierastā, iemest sevi pilnīgi jaunā vidē, jo tikai tā var atklāt jaunus apvēršņus un noķert kaut nelielu adrenalīna pieplūdumu. Lai gan klasesbiedru vidū esmu novērojusi satraukumu un nevaru noliegt, ka tas reizēm pavada arī mani, saskatu šajā situācijā arī ieguvumus. Beidzot mums ir iespēja mācīties katram pēc sava grafika, kas man kā Pūcei ir pats galvenais ieguvums, iekārtot sev ērtu darba vidi, mieloties ar kūciņu vai kādu citu našķi, risinot iracionālos vienādojumus, domrakstu rakstīt pie atvērtā loga, elpojot pavasara gaisu un baudot saules starus, kā arī beidzot varam patiešām lietderīgi izmantot 21. gadsimta tehnoloģijas un novērtēt, cik jauki bija katru rītu desmitiem reižu pateikt "labrīt". Runājot par eksāmeniem, protams, neskaidrdība par notiekošo no IZM puses rada lielu stresu, kas nenoliedzami traucē, iespēja konsultēties ar skolotāju vairs nav rokas stiepiena attālumā, tomēr, manuprāt, mācoties patstāvīgi, katrs varam pievērst vairāk uzmanības aizmirstajām lietām, bet neveltīt tik daudz laika jau ļoti labi zināmajām, kas noteikti katram ir atšķirīgas. Papildus vielas atkārtšanai mana slepenā recepte, lai uzkrātu enerģiju un veiksmīgi nokārtotu eksāmenus, ko noteikti iesaku arī jums, ir pastaigas dabā, labs miegs un laiks ar ģimeni.

Vēlos pateikt paldies skolotājiem un skolas vadībai par darbu un novēlēt visiem skatīties uz situāciju no gaišās puses, izbaudīt pavasari un stiprināt imunitāti! "Ja nevaram mainīt situāciju, tad varam mainīt attieksmi pret to."

Jūlija Manuilova (12.a): Sakarā ar šo negaidīto situāciju, kad skolēniem jābūvē mājās, mana ikdiena ir ļoti mainījusies. Veidot dienas plānu atbilstoši uzdotajiem darbiem nav tik viegli, kā liekas, jāizvērtē prioritātes, kuriem priekšmetiem es veltīšu vairāk laika. Pirmajās nedēļās bija grūti tikt galā ar uzdoto darbu daudzumu, tādēļ domu par gatavošanos eksāmeniem nebija, jo tam vienkārši nebūtu laika. Ļoti cītīgi un uzmanīgi es pildu katru uzdevumu, ko uzdot skolotāji, ievērojot nodošanas datumus. Šobrīd situācija ir uzlabojusies, esmu stingrā kontrolē ar savu dienas ritmu un māku saplānot ikdienu tā, lai gandrīz visam pietiek laika. Gatavošanās eksāmeniem mājās apstākļos nav

ideālais variants man, tādēļ ceru, ka būs iespēja apmeklēt konsultācijas, lai piltiesīgi varētu sagatavoties eksāmeniem.

Ance Ludborža (12.a): Fakts, kas mani izraisīja sašutumu – "eksāmeniem ir jāgatavojas, taču tos var atcelt pat pēdējā brīdī." Nenoteiktība un nepārliecinātība man liek justies ļoti apjukusai, domāju, ka tāpat ir arī pārējiem. Personīgi, es labprāt vēlētos, lai tomēr notiktu eksāmeni, jo tad man vismaz nebūs jākārt iestā-jeksāmeni augstskolā, kurā plānoju iestāties. Taču esmu ļoti skeptiska par to norisi, jo ir teikts, ka tie būs saīsināti, taču ne vieglāki, un arī šaubas ir par to, kā tiks ievērota distancēšanās un individuālā piesardzība. Godīgi sakot, es par eksāmeniem daudz vairāk tikai domāju, nevis tiem cītīgi gatavojos, tāpēc, ka šobrīd arī citos mācību priekšmetos ir daudz darbu jādara, kuri jāiesūta noteiktos termiņos, kas noved pie tā, ka man diezgan maz atliek vēltīt laiku eksāmena priekšmetiem. Varbūt citiem savu laiku sanāk plānot veiksmīgāk nekā man, jo es dzīvoju laukos, kur ātrā darbu nekad netrūkst, it īpaši pavasarī, un man tam arī jāvelta savs laiks.

Eksāmeni arī bija paredzēti 9.klasēm, taču izskatās, ka tie tiks atcelti, jo tas nav tik būtiski, kā tas ir 12.klasēm. Internetā, lasot jaunāko informāciju par eksāmeniem, izlasīju šādu teikumu – "Par 9. klašu eksāmenu ir bažas par to, vai vajadzētu bērniem pulcēties šajā situācijā. Tāpat nav pilnīgas pārliecības, vai bērni būs gatavi eksāmenam." Man radās jautājums – vai tad divpadsmitklasniekiem vajadzētu pulcēties un vai mēs būsime gatavi eksāmeniem?

Uzskatu, ka tomēr jau būtu labāk, ja centralizētie eksāmeni netiktu atcelti, taču visticamāk, ka skolēnu rezultāti vidēji valstī būs daudz zemāki, nekā citus gadus. Nezinu, kā tas ir citiem, bet man ir ļoti grūti koncentrēties saspringtās situācijās.

Elizabete Ozoliņa (12.b): Tagad, šajā patiesi dīvainajā un interesantajā laikā, ir jāturpina mācīties attālināti. Šis noteikti ir liels pārbaudījums, kurā jāpierāda sava disciplīna un laicīgi jānodod darbi. Man kā 12.klases skolniecei šis gada noslēgums paliks atmiņā uz mūžu, jo gads beigsies pavisam citādākā parastī. Nedaudz ir tāds nemiers par eksāmeniem, jo pietrūkst skolotāju atbalsta un paskaidrojumu mācību vielā. Tomēr esam jau pieauguši, mācījušies 12 gadus, un, manuprāt, eksāmeni mums nesagādās lielas problēmas. Gatavojos eksāmeniem patstāvīgi, pildot iepriekšējo gadu eksāmenus. Galvenais jau atkārtot lietas, kuras ir piemirsušas. Šī brīža situācija liek justies divējādi: no vienas puses ir vairāk laika, lai sagatavotos eksāmeniem, kā arī pats izvērtēt to, kur jāpiestrādā vairāk, no otras puses pietrūkst klasesbiedri, skolotāji, un ģimnāzijas pasākumi, jo kā nekā šis ir mūsu pēdējais gads kā vidusskolēniem. Lai vai kā, vajag ticēt, ka eksāmeniem būsime gatavi, neskatoties uz šī brīža situāciju ar attālināto mācīšanos.

Ralfs Bormanis (12.b)

9.klases finišs attālināti

Šogad mācību gads savādāk noslēgsies arī 9.klašu skolēniem. Izpaliks eksāmenu satraukums un, diemžēl, arī izlaidums. Noskaidrojām, kā jūtas devītie:

Kā jūties attālinātajā mācību procesā?

Rinalds Plocāns (9.a): Personīgi ļoti patīk šāda veida izglītība. Ja nav pārāk noslogots ar daudz darbiem, var mierīgi visu izpildīt un laiku arī pavadīt klausoties mūziku, skatoties video vai kādas citas aktivitātes. Šis palīdz sevi atslābināt un galu galā palīdz noņemt stresu, ja tāds ir. Nav nekur jāsteidzas, jāceļas agri, lai saģērbtos un dotos uz skolu. Pats jūtu, ka vairāk "iemācos" skolā, jo vairāk uzmanības pievēršu, bet šādi ir arī labi.

Jūlija Ginta Cerbule (9.a): Jūtos ļoti labi. Kopš sākās attālinātās mācības, manuprāt, ir mazinājies stress no mājasdarbiem un kontroldarbiem. Ir vairāk brīvā laika. Tomēr mācību sākumā bija sajūta, ka tika uzdots vairāk mājasdarbu nekā tad, kad mācības notika klātienē.

Haralds Ducens (9.a): Attālinātajā mācību procesā jūtos labi, mācības padodas vieglāk nekā biju gaidījis, bet mācību process ikdienā aizņem vairāk laika.

Kristians Tomass Vīgners (9.b): Daudz labāk nekā sēdēt skolā, ir vairāk brīvības un var sadalīt, kā gribi mācīties.

Edgars Frīdvalds (9.b): Labi var izgulēties un saplānot laiku, bet mīnuss tas, ka ļoti liels apjoms.

Ko domā par eksāmenu atcelšanu un ko darīsi pēc 9. klases?

Rinalds Plocāns (9.a): Pati eksāmenu atcelšana padarī dzīvi vieglāku. Eksāmeni bieži rada stresu un domas, ka neizdosies tikt galā ar tiem. Tagad par to vairs nav jādomā. Manuprāt, arī vajadzētu būt tā, ka ņem gada atzīmes kā beigšanas atzīmes, jo tur arī var izprast cilvēku sasniegumus un kā viņiem ir veicies pa visu kopīgo gadu - cilvēku dzīvēm nevajadzētu būt noteiktām viena darba dēļ. Pēc 9. klases gan jau turpināšu mācības ģimnāzijā līdz 12. klasei un tad jau došos uz kādu augstākās izglītības iestādi, kur varēšu izglītoties inženierzinātnē. Interesanti būs redzēt, kā iznāks tie "mācību priekšmetu grozi" - ja pareizi izpildīti, tad neizklausās kā pārāk slikta ideja.

Jūlija Ginta Cerbule (9.a): Domāju, ka eksāmenu atcelšana bija laba izvēle, jo, manuprāt, būtu grūti sagatavoties eksāme-

niem pāris nedēļu laikā. It īpaši tad, ja tie būtu apvienoti. Pilnībā vēl neesmu izdomājusi, ko darīt pēc 9. klases, bet ļoti iespējams, ka palikšu Madonas Valsts ģimnāzijā.

Haralds Ducens (9.a): Par eksāmenu atcelšanu esmu noskaņojies pozitīvi, jo nebūs jāstopas ar stresu, kuru sagādā gatavošanās eksāmeniem. Par to, kur mācīšos pēc 9. klases, pagaidām vēl neesmu konkrēti izlēmis.

Kristians Tomass Vigners (9.b): Esmu priecīgs par eksāmenu atcelšanu, jo tas noņem daudz stresa, jo man arī mūzikas skolā ir beigšanas eksāmeni un pēc 9. klases es palikšu ģimnāzijā.

Edgars Frīdvalds (9.b): Man patīk, ka atcēla eksāmenus, jo, ja eksāmenā iekļautu vielu, kas apgūta tālmācības laikā, nebūtu labi rezultāti. Pēc devītās uz desmito.

Adriāns Romanovskis (9.a)

Skolēnu mācību uzņēmumu darbs attālināti

Šis pašizolācijas laiks ir ietekmējis arī skolēnu uzņēmumu darbību, atceļot vai pārceļot daudzus tirgus, kuriem ilgi un cītīgi jaunieši bija gatavojušies, kā arī liekot vairāk strādāt individuāli. Noteikti jāpieņem, ka tika atcelti skolēnu mācību uzņēmumu tirgi Lietuvā un Austrijā, kas noteikti ir ļoti nozīmīgs notikums, lai prezentētu savu produktu, komandu,

konkurējot ar SMU no citām valstīm. Intervēju **Anci (11.a)** no SMU "Revêr", **Līvu (11.b)** no "KEEP IT SAFE" un **Niku Dagnis (11.b)** no "Motik", lai uzzinātu vairāk par esošo situāciju un gatavošanos pārceltajam SMU finālam 22.maijā.

Kā rit SMU dzīve "paliec mājās" laikā? Vai darbs turpinās?

Ance: Jā, arī no mājām darbs turpinās. Aktīvi plānojam produktu fotosesijas, cenšamies būt pamanāmi sociālajos tīklos. Piedalījāmies RBS online lekcijās, kas deva lielu motivāciju un "salika informāciju pa plauktiņiem". Darbs atmaksājas ar pasūtījumiem, kurus arī izpildām. Nesen piedalījāmies JAL Facebook konkursā, kur uzvarējām un ieguvām balvu.

Līva: Darbs noteikti nav apstājies, pieņemam un šujam pasūtījumus arī šajā vīrusa pilnajā laikā.

Niks Dagnis: Šobrīd ar pašreizējo situāciju SMU darbība ir nedaudz piebremzēta un apgrūtināta, bet mēs turpinām darboties. Tāpat arī dalība "start strong" konkursā turpinās, tikai tas, ka mājās darbus pildām atsevišķi. Kopumā nav tā, ka pilnīgi viss ir apstājies, jo ar klientiem sazināties internetā arī vairāk sekojam līdz produkt reklāmšanai sociālajos tīklos.

Ar kādiem izaicinājumiem, grūtībām SMU ir saskāries šajā laikā?

Ance: Situāciju grūtāku noteikti padara nespēja tikties dzīvē ar komandas biedriem, bet citādi es teiktu, ka šis laiks uzņēmumam ir pat nācis par labu. Vairāk laika domāt, plānot un realizēt. Pietrūkst tirdziņu un vakaru inkubatorā, bet viens ar otru uzturam kontaktus attālināti.

Līva: Ar lieliem izaicinājumiem neesam saskārušies, taču vienmēr ir jāatceras, ka veicot audumu un ādas apdrukā pasūtījumus, to vajag izdarīt savlaicīgi, savādāk pasūtījuma izpilde var ievilkties. Kā arī ir zudusi iespēja audumus iegādāties klātienē,

kas liek mums uzticēties interneta veikala piedāvājumam.

Niks Dagnis: Mums kā SMU grūtības sagādā tas, ka ir samazinājies pārdošanas daudzums, jo, salīdzinot ar sociālajiem tīkliem, tirdziņos izdodas pārdot procentuāli vairāk mūsu pudeļu. Manuprāt, pašreiz tas ir lielākais izaicinājums, bet mēs neļaujam tam ietekmēt mūs un reklamējam savu

produktu citās platformās.

Kā notiek gatavošanās SMU finālam?

Ance: Strādājam pie gada ziņojuma uzlabojumiem, lai veiksmīgi pieteiktos SMU finālam.

Līva: Finālam gatavojamies atbildīgi un rūpīgi. Cerot, ka tas nesīs daudz patīkamu emociju.

Niks Dagnis: Finālam gatavojamies arī attālinātā veidā, taču ceram, ka fināls notiks klātienē. Nevarētu teikt, ka ārkārtas situācija ir ļoti izjaukusi mūsu plānus attiecībā uz gatavošanos finālam. Mēs veiksmīgi sazināties internetā un izveidojam plānu, lai veik-

tu nepieciešamos uzdevumus, kā arī sadalām pienākumus, kurus katrs cītīgi pildām, lai spētu izpildīt visu nepieciešamo.

Lūdzu, nedaudz pastāsti, apraksti savas izjūtas par Lietuvas atcelto pasākumu!

Ance: Protams, tolaik atceltais Lietuvas pasākums ļoti apbēdināja, jo sapratām, ka nebūs iespējas piedalīties starptautiskā tirdziņā un, neapšaubāmi, iegūt neaizmirstamu pieredzi. Tomēr viss notiek tā, kā tam jānotiek, svarīgākais ir nenokārt galvu un turpināt strādāt!

Līva: Bijām sarūgtināti, jo tā būtu lieliska iespēja sagatavoties finālam.

Niks Dagnis: Protams, ļoti žēl, ka Lietuvas tirdziņš tika atcelts, jo būtu interesanti aizbraukt kaut kur tālāk nekā Latvija un redzēt, ko cilvēki citur domā par mūsu ideju. Kā arī skolēni, kuri citus gadus ir bijuši šajā pasākumā, teica, ka tā ir ļoti interesanta pieredze. Nevaru noliegt, ka esmu nedaudz sarūgtināts, bet es uz to skatos pozitīvi un saprotu, ka pirmajā vietā ir drošība.

Ekrānu uzņēmums no SMU "Revêr" un „Motik” Facebook lapas

Annija Asmus (11.b)

Kad mācības notiek attālināti

Beidzot ir pienācis pēdējais mācību mēnesis, bet šogad mācību gads tiks pabeigts ļoti neierastā veidā, bet par to satrauksimies nedaudz vēlāk.

Attālināto mācību laikā ikviens skolēns saskaras ar dažādām grūtībām un izaicinājumiem, pildot skolotāju iesniegtos uzdevumus un mācoties tikai patstāvīgi, jo šis ir pavisam jauns un nepieredzēts posms. Protams, ka katrai situācijai ir arī laba puse-attālināto mācību laiks ļauj vairāk būt kopā ar ģimeni, atklāt ko jaunu par sevi, mācīties pašdisciplīnu.

Lai noskaidrotu, kā iet klases un skolas biedriem šajā neparastajā posmā, jautājām viņiem par patīkamo un nepatīkamo attālināto mācību laikā, iespējamajiem problēmu risinājumiem, kā arī lietām, kas pietrūkst no ierastās skolas dzīves un par sajūtām, mācoties no mājām.

Tīna Kristiāna Vāciete (12.b): Manuprāt, plusi attālinātajām mācībām ir tādi, ka varu pati saplānot savu laiku, pievērst uzmanību vajībām un iedziļināties sarežģītākās tēmās, kā arī var mācīties savā ritmā. Grūtības sagādā rutīnas un disciplīnas uzturēšana, jo gribas vairāk atpūsties un laiku veltīt sev. Sākotnēji bija problēma ar to, ka mācību apjoms bija pārāk liels, bet, radot abpusējo saikni ar direktori, situācija uzlabojās. Mācoties 12.klasē, jāsaskaras ar problēmu, ka nevar visu uzmanību veltīt eksāmenu treniņuzdevumiem, jo citu priekšmetu uzdotie darbi arī ir tikpat apjomīgi kā eksāmenu priekšmetu un nav skaidrības par to, kas notiks, tāpēc ir vieglāk šo mācīšanos atlikt uz vēlāku laiku. Šo mācību posmā es jutos apmierināta, bet arī nogurusi. Vēlos visu izdarīt labi, tāpēc tas aizņem vairāk laika, nekā, iespējams, nepieciešams, bet ir iespēja vairāk laika pavadīt ar ģimeni un arī atpūsties starp visiem darbiem. Es domāju, ka problēmas var risināt, ja tiktu pievērsta uzmanība vairāk eksāmenu priekšmetiem, jo ir uztraukums, ka eksāmenu rezultāti nebūs tik pozitīvi, kā vēlētos.

Rihards Āboliņš (10.a) : „Manuprāt, lielākais attālinātās mācīšanās mīnuss ir lēns internets, mācīšanās vietņu pārslodze. Grūtības sagādā tas, ka ar skolotāju nevar komunicēt jebkurā laikā, jo, diemžēl, skolotājam var rakstīt tikai noteikto stundu laikā. Attālināti mācoties, skolēniem rodas jautājumi par dažādu mācību priekšmetu vielu, tādējādi skolotājiem arī ir pārslodze, jo nevar atvēlēt pietiekami daudz laika katram skolēnam. Bet, no otras puses, ir arī daudz plusu, kā, piemēram, katrs pats var plānot savu dienas ritmu un vairāk koncentrēties uz sevi, nevis tikai skolas darbiem. Pēc manām domām, vienu no nozīmīgākajām problēmām skolēnu vidū- pārslodzi var atrisināt ar samazinātu mācību vielas daudzumu. No skolas ikdienas man pietrūkst draugu kompānijas, jo fiziskās distancēšanās dēļ nedrīkstu nekur doties. Liekoties, attālināti mācoties jutos labi un esmu pārliecināts, ka lielāko daļu no uzdotā saprotu.

Santa Čelapītere (10.a): Manuprāt, attālinātās mācīšanās plusi ir tādi, ka var pati izvēlēties, kad un kādā veidā ir ērtāk mācīties uzdoto vielu, jo skolā mēs tomēr esam diezgan ierobežoti, un visiem ir jāapgūst viela pēc vienas metodes, bet, mācoties mājās, ir brīva izvēle. Mīnus, pēc manām domām, ir tāds, ka mēs neapgūstam un neizprotam līdz galam uzdoto vielu, jo mācāmies paši, un mūsu zināšanas nav tik labas kā skolotājiem. Mācoties attālināti, es īpaši nesaskaros ar problēmām, ja arī izveidojas kāda nepatīkama situācija, to viegli var labot. No skolas dzīves man pietrūkst draugu, kopā būšanas ar klasesbiedriem. Man ļoti patīk šāds mācīšanās veids, jo es pati varu izvēlēties, kad es sāksu mācīties un izveidot sev ērtu jaunās vielas apgūšanas veidu, kā arī man ir daudz brīva laika, ko es varu pavadīt lietderīgi kopā ar ģimeni.

Agate Aizpurve (10.a): Pozitīvi ir tas, ka es pati varu regulēt mācību ritmu, laiku, kurā es strādāšu, plānošanu, prioritāšu izvērtēšanu un visu dienu esmu uz vietas un ir mājīga atmosfēra. Ir iespēja izbaudīt, kā notiek attālinātā mācīšanās. Negatīvi ir tas, ka

grūtības sagādā mans lēnais darba temps un uzdevumu apjoms. Bieži vien ir sajūta, ka neko nevar paspēt, un uzdevumu ir bezgala daudz. Manuprāt, problēmas var risināt, mācoties plānot savu laiku un ziņot skolotājiem, ja darbs ir pārāk apjomīgs vai grūti saprotams.

Sabīne Romule (10.a): Šajā karantīnā man pozitīvais liekas tas, ka pašam ar sevi ir jāstrādā daudz vairāk nekā, kad bija jāiet uz skolu. Gandrīz visus uzdotos darbus var pildīt, kad vien vēlas, jo darbi nav obligāti jādara stundas laikā. Protams, gulēt var ilgāk. Karantīna diezgan daudziem skolēniem iemācīs plānot laiku, jo ir nepieciešams saplānot, kad visu dara, lai darbus nodotu laikā. Karantīnas laikā nav iespēja komunicēt ar klasesbiedriem vai skolotājiem klātienē, tāpēc dažreiz tas ir diezgan grūti. Nesaprotamo vielu skolotāja nevar tik viegli izskaidrot, kā tas būtu, ja mācītu skolā. Lai koncentrētos uz mācībām, ir nepieciešama lielāka motivācija, jo ļoti ātri var novērst apkārtējās nodarbes. Parasti, ja es kaut ko nesaprotu, es prasu klasesbiedriem, kuri varbūt var izstāstīt, kā ir pareizi, bet, ja klasesbiedri arī nesaprot, tad uzrakstu skolotājam, lai paskaidro nedaudz sīkāk.

Sigita Siliņa (10.a): Es, mācoties attālināti, nesaskaros ar lielām problēmām, jo visu daru laikā un rūpīgi, tā, lai gan skolotāji, gan es pati varētu saprast paveikto darbu. Man ļoti patīk, ka beidzot varu mācīties savā tempā, kā arī izvērtēt, vai es patiešām gribu veltīt tik daudz laika tam, kas man nesagādā prieku un ne-saistās ar manas nākotnes profesijas izvēli. Es varu attīstīt sevi vairāk tajās jomās, kur vēlos likt eksāmenus 12.klasē. Un, protams, nav jāklausa, kā skolotāja 101 reizi skaidro citiem tēmu un ierobežo mani mācīties tālāk, ja es visu saprotu. Esmu laimīga, ka beidzot “skolas laikā” man nav fiziski iespēja meklēt kādu atrunu par savu uzturu, kustību skaitu, kā arī pašsajūtu. Šis laiks mūs ļoti disciplinē, atklāj mūsu īsto personību, stiprās un vājās puses, kā arī parāda mūsu patiesos pārdzīvojumus ikdienas dzīvē, kad nevaram aizbēgt no savām domām, zinot šos savus konkrētos trūkumus, mums ir iespēja strādāt ar garīgo pasauli, uzturēt sevi labā fiziskajā formā un kļūt par savu ideālo cilvēka versiju. Bet visbrīnīgākais šajā mācību procesā ir tas, ka klasesbiedri turas kopā un atbalsta viens otru, mēs tagad novērtējam vairāk viens otru un pat iepazīstam klasesbiedrus labāk kā reālajā dzīvē, kur mums, iespējams, nav bijis iemesls uzzināt kaut ko vairāk par kādu. Mūsu klasei arī ir ļoti forša skolotāja, kas mums bieži raksta novēlējumu, palīdz tikt galā ar radušajām problēmām, ir labs plecs, kur paraudāt, ja ir kāda sāpīte, un saprot mūs.

Protams, negatīvo nevajag meklēt nevienā situācijā, bet, ja mēs varam kaut ko mainīt, tad tas ir jādara! Es saprotu, ka skolotājiem ir grūti, bet es būtu ļoti laimīga, ja skolotāji savus uzdotos darbus atsūtītu pirmdienas rītā ar nodošanas termiņiem. Es ticu tam, ka daži no mums var un grib paveikt vairāk vienā dienā, kā skolotāji domā. Būtu superīgi jau otrdienā paveikt visus darbus, protams, ja nav kāds kontroldarbs ieplānots konkrētas stundas laikā, un darīt savas lietas, kam mums parasti pēc smagas mācīšanās nav iedvesmas. Manuprāt, dažreiz darbi, ko uzdod skolotājas, ir bezjēdzīgi, jo mēs nemācāmies īsti neko uz priekšu, bet kontroldarbi tāpat ir jāraksta, bet ne par to, ko esam darījuši teju mēneša garumā. Kontroldarbiem nevajadzētu būt rakstāmiem tik īsā periodā, jo gadās visādi dzīvē un var par to aizmirst. Kā arī, ja kontroldarbs ir uzdevumi. Iev, to varētu pildīt visas dienas laikā, ar to laika limitu, kas ir paredzēts. Jo, secinot pēc tiem kontroldarbiem, ko esmu rakstījusi, ir grūti 40 minūšu laikā atsūtīt pilnībā gatavu kontroldarbu, ne jau tāpēc, ka mēs nebūtu mācījušies vai gribētu norakstīt, bet gan mēs esam atslābuši, un mūsos neveidojas adrenalīns, kas mums palīdz paveikt darbu maksimāli labi. Un te jau mēs nonākam pie tā, ka varbūt vajag ieviest vairāk uzdevumus, kas ir saistīti uz loģiku, māku izteikt savu viedokli, kritiski domāt.

Sanija Beatrise Barinska (10.a)
Elīza Elsiņa (10.a)

Par ko sapņo ģimnāzisti

Vārds "sapnis" ir bezgalīgs, lai slavētu cilvēka dzīvi un piepildītu to ar cerībām ikdienas saspringtajā rutīnā. Katram cilvēkam ir savs sapnis, kurš, viņaprāt, kādreiz piepildīsies un brīnumainā kārtā padarīs cilvēka dzīvi izdomātu. Sapņi ir kā zvaigznes pašajā visumā, kurām var sekot ik dienas. Tās nekad nevar satikt vai sajūst mūsu maigajās rokās, bet joprojām ir ticība, ka mēs kādu dienu tās noķersim, atrodot mūsu klejojošos likteņus.

Madonas Valsts ģimnāzijā mācās 262 skolēni, bet katram no viņiem ir kāds sapnis – vienam tas ir lielāks, piemēram skolniecei no 8. a klases ir sapnis dzīvot ASV, bet citam ļoti mazs, piemēram, meitene no 10.a klases sapņo par šokolādes saldējumu, kurā būs vēl vairāk šokolādes gabaliņi. Ikviens vecāka, skolotāja sapnis ir būt laimīgiem, bet kādi ir mūsu ģimnāzistu nākotnes sapņi?

Patrīcija Auzāne no 9.b klases sapņo par mieru, satiecību un cieņu pasaulē. Viņas sapnis ir kādu dienu palūkoties pa logu un redzēt izpalīdzīgus cilvēkus, kas vairo pozitīvās emocijas, lai nebūtu fiziskas vai emocionālas vardarbības pret kādu cilvēku, jo mēs visi esam vienādi, un neviens nav pelnījis ciest no kāda, kā arī nevienam nav tiesības sevi padarīt par varenāku, liekot citam sajūsties nīstam. Patrīcija vēlas, lai cilvēki vairs neizmanto dzīvnieku produktu testēšanā, jo uzskata, ka tie ir līdzvērtīgi cilvēkiem, tādā veidā samazinot vardarbību pret dzīvajām būtnēm, piemēram, kukaiņiem, dzīvniekiem.

Toties Keitai Pērkonei no 7.b klases sapņi ir ļoti personīgi un konkrēti, vairāk līdzinoties mērķiem, uz kuru meitene tiecas. Keita sapņo kļūt par zobārsti un labu mammu trīs vienreizīgiem bērniem, kopā ar vīru ceļot apkārt pasaulei, gūt jaunu pieredzi, atmiņas. Sapņo par mirkli, kad pasaulē būs iestājies miers, lai neatkārtotos situācijas kā šobrīd. Meitenei ir daudz sapņi, kurus viņa vēlētos piepildīt, tomēr ne visi skaistie sapņi vienmēr var īstenoties.

Pēc **Agneses Aizpurietes** (10.b klase) sapņiem var noprast, ka viņa ir patiess draugs, kā arī ģimenes cilvēks. Agnese sapņo par iespēju nodrošināt sev pilnvērtīgu dzīvi. Viņa vēlas noteikt savus dzīves ritmus tā, lai nauda to nespētu kontrolēt. Arī Agnese sapņo par ceļošanu kopā ar sev tuviem cilvēkiem un viņu dzīves labklājību, jo meitene zina, ka viņi tāpat kā ģimene vienmēr būs viņas ceļa norāde.

10.a klases meitene **Emīlija Galeja** sapņo par nākotni, kas būs piepildīta ar apkārtējo cilvēku smaidiem, kas radīs prieku viņai sirdī un mīlestību visapkārt. Emīlija vēlas, lai viņas turpmākie dzīves mirkli ir skaistu atmiņu bagāti, bez lieliem konfliktiem un citu cilvēku pazemošanas. Protams, mūsdienu tehnoloģiju attīstības laikā viņa sapņo, ka nākotnē viss būs attīstījies līdz augstākajam līmenim, piemēram, kafijas automāti no rītiem paši pienesīs kafiju, bet automašīnas spēs lidot. Emīlija uzskata, ka sapņi ir un paliek tikai sapņi, bet var izrādīties, ka tie ir mūsu nākotnes veidotāji, tomēr svarīgi atcerēties, ka tos nevajag pārveidot murgos.

Turpretī viņas klasesbiedrene **Sabīne Romule** sapņo par mierīgu dzīvi kādā pilsētas nomalē, burvīgā privātmājā, kurai visapkārt ir mežs un svaigs gaiss, kopā ar savu ģimeni un maskiniju. Sabīne sapņo kļūt par fizioterapeitu, kurš strādās pie kāda atpazīstama vai pat slavena sportista, ar kuru braukt kopā uz dažādām

sacensībām, kā viņa personīgais sporta ārsts.

Līva Puķīte no 11.b klases saka tā: "Esmu cilvēks, kuram patīk, ka citi smaida un smejas. Lielākais prieks vienmēr būs, ja šo smaidu būšu radījusi es pati. Tā dēļ gan tuvā, gan tālā nākotnē gribu būt persona, draugs, iedvesmotāja, kas liek pasmaidīt un teikt citiem: "Tā ir viena, forša un mīla meitene un pie viņas tu noteikti atradīsi smaidu un mieru!" Manu sapņu profesiju, manuprāt, zina jau visi, - nodarbe, ko daru ar enerģiju, entuziasmu un tajā atdošu visu savu sirdi, laiku un domas. Tā ir dejošana. Man būs kāds deju ansamblis, kurā varēšu mācīt maziem bērniem, jauniešiem un pieaugušajiem tautu dejas. Koncertos un ārzemju braucienos gūsim pozitīvas emocijas un mācīsim tās zemes iedzīvotājiem mūsu latviešu tautu dejas. Noteikti piedalīsimies dziesmu un deju svētkos, lai gan pati neesmu piedalījusies, noteikti gribu, lai šo sapni piepilda citi, un kur nu vēl labāk, ja es viņiem būšu tā, kas palīdzēs tikt uz lielā Daugavas stadiona. Bez šīs lielās, rosīgās deju ģimenes, sapņoju arī par savu ideālo ģimeni. Gribu būt superīga mamma vismaz trīs bērniem, kuri, protams, būs dejojāji (ja viņi paši to vēlēšies) un labākā sieva, kura Ziemassvētkos māk pagatavot garšīgākās svētku vakariņas lielajai ģimenei. Sapņot nav jau aizliegts!"

Paula Silava no 12.b klases labprāt dara lietas, kuras liek viņai un apkārtējiem smaidīt, un Paulai nepatīk darīt lietas, kas citiem sagādā vilšanās vai problēmas. Viņa savā nākotnē vēlas vairost tikai pozitīvas emocijas un cīnīties ar negatīvām. Vēlas savu nākotni, karjeru un dzīves veidu saistīt ar došanu un palīdzēšanu citiem. Paula uzskata: "Neviena dzīve – ne sapņu, ne pasaku – nav perfekta, bet ikviens ar savām domām un darbiem to var padarīt gaišāku un labāku."

Ikviens sapnis ir iespējams, ir tikai nepieciešams aizvērt acis un uzburt ilūziju par vēlēto, pēc tam nebaidīties uzdrīkstēties un gūt panākumus, kuri nāks kā uzvaras lauri pēc grūtā ceļa... Es atveru acis. Šī sekunde, kuras laikā manas acis bija aizvērtas, pārvērtās stundās, uzburot sapni par rītdienu, aizmirstot pagātnes sāpes un ciešanas. Es redzu, kā aust saule, piepildot pasauli ar gaismu, piepildot mežu ar miera vējiem un ielas ar neparastu harmoniju. Rakstniece Lūcija Mauda Montgomerija ir teikusi: "Vai tas nav jauki, domāt, ka rītdiena ir jauna diena, kurā vēl nav kļūdu." Tā ir jauna iespēja uzsākt savu dzīvi vēlreiz katru rītu no jauna. Tāpēc es katru nakti eju gulēt ar sapni, ka es piedzīvošu rītdienu.

Novēlu ikvienam piepildīt savus sapņus, bet, ja neizdodas, nevajag pazaudēt gribas spēku, jo tikai patiesi vēloties, ko sasniegt, Tu kļūsi varenī bagāts sapņotājs.

Zīmējuma autore Linda Kaparkalēja (7.b)

Madara Lukaševica (10.a)

Palutini sevi našķojoties

Karantīnas laikā, kad mums ir vairāk laika, mēs sevi varam iepriecināt ar dažādiem našķiem, ēdieniem. Ir tik daudz vienkāršu ēdienu receptu, kuras var viegli pagatavot ikviens. Brīvajos brīžos vienmēr gribas kaut ko ieēst. Kāpēc gan nepagatavot pašam kādu gardumu, pārbaudīt savas spējas, pārsteigt sevi. Šeit ir dažas receptes no 11.a klases meitenēm. Izmēģini tās! Iespējams, kaut kas iegaršosies.

Avokado- olu maizītes (iesaka Patrīcija)

Avokado maizītes ir diezgan sātīgas brokastis. Ļoti viegli pagatavojamas, garšīgas un neaizņem daudz laika.

Nepieciešams: 2 olas, 1 avokado, krēmsiers, maize

Pagatavošana: Uzgrauzdē maizi. Sacep olas. Samīca avokado ar krēmsieru. Uz maizes smērē avokado masu, tad uzliek olu virsū.

Banānu pankūkas (iesaka Elīna)

Ļoti sātīgs ēdiens. Viens banāns satur 105 kalorijas. Pankūkas ir lielisks ēdiens pagatavošanai priekš visas ģimenes.

Nepieciešams: 2 olas, milti, 1 tējķ. cepamais pulveris, piens, 2 banāni, cukurs, eļļa

Pagatavošana: Sakul olas ar cukuru. Pievieno pienu un miltus ar cepamo pulveri. Atsevišķā bļodiņā samīca banānus, pievieno sakultajai masai. Cep sakarsētā pannā līdz pankūkās ir zeltaini brūnas.

Paula Krista Pauere (11.a)

2020

Literārā lapa

Šī ir interesantā mācību gada pēdējā literārā lapa. Es ceru, ka ikvienam lasītājam mūsu ģimnāzistu daiļdarbi ir devuši iedvesmu, jaunas atziņas vai vismaz saturīgākus atpūtas brīžus. Paldies mūsu čaklajiem rakstniekiem un dzejniekiem, paldies klasēm, kas piedalījās, kad šo lapu mēģinājām padarīt interesantāku. Šis gads tik tiešām pierāda, ka radošums ir ikvienā no mums, tāpēc ir jāļauj tam izlauzties un radīt.

Ralfs Bormanis (12.b)

Tik nepazīstams kā attāls strauts, kas, saules sildīts, tās saulē mirdz.
Tavas domas man putnu balsis attālā mežā,
Kur es vēl mūžības piecas neesmu bijusi,
Bet mana taka ir tajā.
Citas pēdas vien nieks,
Lieki dubļus mīt.

Anonīms

Genesis

Mana dvēsele sastāv no pelniem un rūgtenas tējas,
Bet tas nekas
Tā ir redzējusi tik dikti daudz krāsu un saulrietu
Kā neviena cita.
Un ar to tīri vienkāršu pietiek,
Lai teiktu, ka esmu dzīva un patiesi laimīga.

Anonīms

Es pati

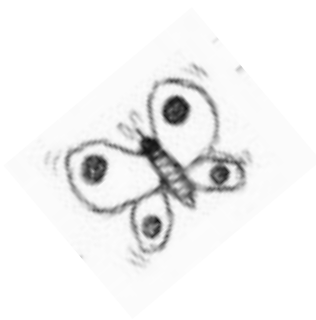
Es atradu prieku negaisā
Es atradu skaistumu visā abstraktajā.
Mana sirds saplūst ar vēju un aiznes daļu no manis ar to.
Es attopos starp lieliem sapņiem un aukstumu.
Nopūšos un saprotu, ka arī es pati - kā vējš,
Bet sirdī ar stingru, zemes cietu pilnību.

Anonīms

Maijā

Maijā,
Kad pēdējie vakara saules stari
Pirms rietēšanas glāstīs tavu istabu,
Mēs sēdēsim pie palodzes,
Pie pusapvērta loga
Maijvaboles vērosim.
Tās loga rūtīs triecās un
Viena pēc otras krīt zālē.
Un atkal ceļas un lido
Sienāžu sisināšanas pavadītas,
Kurp gan tās steidz?
Un bieži es arī
Kā maijvabole jūtos,
Kā apdullusi skrienu un triecos,
Virzienu nemaz nezīmējot,
Tikai meklējot pēc sajūtām, kaut ko pirmatnēju un instinktīvu.
Maijā,
Sajūtas ir spilgtākas.
Un gan atmiņu
Gan nākotnes vīziju mudināti,
Mēs meklējam sev vietu.
Tik cītīgi un uzmanīgi,
No maijvaboles kļūdām
Mācoties.

/A.L./

Kad uzausīs rīts
Pazudīs nakts vainags vīts.
Atmirdzēs rasa,
Kas manus brīnumus lasa.
Pazudīs rīts, atnāks diena,
Saulē spīdēs debesīs viena.
Debesis zaigos, pasaule spīdēs,
Saulē manā sirdī spīdēs.
Atnāks vakars, tumsas dejas,
Tumšums manā sejā smejas.
Tumsa zudīs, rīts būs klāt,
Laiks jaunu dienu sākt!

Sofija Viktorija

Redaktore: Marta Marija Maltisova

Literārās lapas redaktors: Ralfs Bormanis

Redkolēģija:

Rihards Klints, Roberts Laucis, Adriana Kampe,
Emīlija Dreimane, Amanda Randere,
Adriāns Romanovskis, Arīna Auziņa, Elīza Elsiņa,
Sanija Beatrise Barinska, Stella Putniņa,
Krista Saulone, Paula Krista Pauere, Annija Asmus,
Keitija Nikola Niedra, Ance Ludborža

Konsultante: Kristīne Lukaševica

E-pasts: magiskaa@gmail.com